

Nota de premsa
9 de març de 2012

El dret d'accés a la informació pública és una eina de control i de qualitat democràtica que tothom hauria de poder exercir

Cal una llei específica que reguli el dret d'accés a la informació de manera completa, unitària i coherent amb els paràmetres europeus

El síndic de greuges, Rafael Ribó, ha presentat avui al vicepresident primer del Parlament, Lluís Maria Corominas, un informe monogràfic sobre el dret d'accés a la informació pública. El document, a partir de l'experiència en la tramitació de queixes de persones a qui s'ha denegat l'accés a determinada informació pública, evidencia les dificultats que la regulació vigent, parcial i dispersa, planteja per defensar aquest dret.

El Síndic proposa fer una regulació completa del dret d'accés a la informació pública. Aquesta regulació ha de tenir en compte que l'accés a la informació pública és un requisit per al control democràtic del poder públic i per garantir una participació de qualitat de la ciutadania en la vida pública.

El Síndic recomana que la llei inclogui l'obligació de difondre informació d'interès públic, com a manifestació del principi de transparència i també d'eficiència, ja que una activitat intensa de difusió –que les tecnologies de la informació i la comunicació faciliten– reduiria la necessitat de peticions expressives i individuals d'accés.

Segons el síndic, “cal una llei que reguli específicament aquest dret, ja que actualment ni a Catalunya ni a l'Estat espanyol no n'hi ha cap. Cal deixar de ser a la cua d'Europa en aquests temes i, per això, cal corregir el fet de ser un dels poc països que no ha formalitzat el Conveni del Consell d'Europa sobre accés a documents públics i que encara no ha legislat d'acord amb les disposicions que conté el Conveni”.

L'informe del Síndic recull diverses recomanacions sobre els continguts que la nova regulació hauria d'incloure. Algunes de les propostes són:

- Qualsevol persona hauria de poder sol·licitar l'accés a la informació pública sense necessitat d'acreditar-hi cap interès personal ni motivar la seva petició.
- La regla general ha de ser permetre l'accés a la informació, i la denegació n'ha de ser l'excepció.
- El que ha de ser rellevant als efectes de l'aplicació de la llei és que la informació faci referència a activitat pública.

- Una informació no definitiva, preparatòria, que és d'interès públic, no hauria de quedar exclosa de l'accés per aquest caràcter auxiliar, llevat que pugui comportar algun perjudici per a altres drets o interessos i l'exclusió sigui necessària per protegir-los.
- La llei ha d'articular mecanismes per permetre l'aplicació proporcional quan l'accés entra en conflicte amb altres drets.
- El termini per resoldre hauria de ser de 15 dies, tal com preveuen les institucions comunitàries. El silenci ha de ser positiu, sense necessitat d'actuacions addicionals o confirmatòries.
- L'accés a la informació ha de ser gratuït.
- Una autoritat independent hauria d'assumir la tasca de promoure el dret d'accés i revisar els supòsits que l'Administració ha denegat, prèviament a la via judicial.
- El dret d'accés a la informació i el dret a la intimitat són drets complementaris i han de deixar de ser considerats antagònics. En cap cas el dret a la intimitat pot ser un límit absolut al dret d'accés, cal cercar una aplicació ponderada i proporcional en l'exercici i la garantia d'ambdós drets.

Com ja es va destacar amb motiu de les Jornades sobre Accés a la Informació Pública, organitzades pel Síndic el mes de maig de 2010, també cal vèncer una cultura administrativa tradicionalment reticent a permetre l'accés a la informació de què disposa.

Contacte mitjans de comunicació

Marta Buil
935 538 453 – premsa@sindic.cat

